

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Arnhem van 15 december 2009 in zaak
nr. 08/5276 in het geding tussen:

wonende te , gemeente

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 maart 2008 heeft de minister een verzoek van _____ om hem het Nederlanderschap te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 15 oktober 2008 heeft de minister het daartegen door _____ gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 december 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door _____ ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en de minister opgedragen opnieuw op het gemaakte bezwaar te beslissen, met inachtneming van de uitspraak. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 25 januari 2010, hoger beroep ingesteld. De gronden van het hoger beroep zijn aangevuld bij brief van 23 februari 2010. Deze brieven zijn aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

In het kader van de toepassing van de artikelen 8:29 en 8:45 van de Algemene wet bestuursrecht, in samenhang met artikel 87 van de Wet op de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten 2002 (hierna: de Wiv 2002), heeft _____ de Afdeling desgevraagd bij faxbericht van 14 april 2010 toestemming verleend om mede op grondslag van de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht van de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (hierna: de AIVD) van 15 oktober 2007 met kenmerk 2959310/01 (hierna: het ambtsbericht), waarvan hij geen kennis kan nemen, uitspraak te doen. De minister heeft evenbedoelde toestemming verleend bij brief van 14 april 2010.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 juni 2010, waar de minister, vertegenwoordigd door mr. M.M. van Asperen, advocaat te Den Haag, en _____, vertegenwoordigd door mr. H.F.J.L. van Pelt, advocaat te Arnhem, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. De Afdeling heeft, hoewel partijen daarvoor hun toestemming hebben verleend, ervan afgezien genoemde onderliggende stukken van het ambtsbericht in te zien.

2.2. Ingevolge artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d, van de Rijkswet op het Nederlanderschap (hierna: de RWN), voor zover thans van belang en zoals die bepaling ten tijde van belang luidde, komen voor verlening van het Nederlanderschap overeenkomstig artikel 7 slechts in aanmerking verzoekers die in de Nederlandse samenleving als ingeburgerd kunnen worden beschouwd op grond van het feit dat zij beschikken over een redelijke kennis van de Nederlandse taal en zij zich ook overigens in de Nederlandse

samenleving hebben doen opnemen.

Ingevolge artikel 9, eerste lid, aanhef en onder a, wordt een verzoek om naturalisatie afgewezen, indien op grond van het gedrag van de verzoeker ernstige vermoedens bestaan dat hij gevaar oplevert voor de openbare orde, de goede zeden, of de veiligheid van het Koninkrijk.

2.3. In de Handleiding voor de toepassing van de RWN (hierna: de Handleiding) is in de toelichting bij artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d, vermeld dat inburgering in algemene zin een zekere aanvaarding van de Nederlandse samenleving veronderstelt. Inburgering wordt met name getoetst aan de hand van de naturalisatietoets en het vereiste van een monogaam huwelijk. Als verzoeker aan deze voorwaarden voldoet, wordt in beginsel aangenomen dat hij de Nederlandse rechtsorde in algemene zin heeft aanvaard. Echter, indien duidelijk blijkt dat verzoeker zich buiten deze vereisten om opzettelijk afzijdig houdt van – of afzet tegen – alles wat Nederlands is of op Nederland betrekking heeft, of bijvoorbeeld weigert zijn kinderen naar school te laten gaan, zal hij niet kunnen worden beschouwd als te zijn opgenomen in de Nederlandse samenleving en zal zijn verzoek om naturalisatie worden afgewezen. Gedacht wordt hier bijvoorbeeld ook aan het doen van uitlatingen die zich richten tegen de democratische rechtsorde of oproepen tot feitelijk handelen in strijd met de geldende wet- en regelgeving, of die een gevaar opleveren voor de goede betrekkingen van Nederland met andere mogendheden. Er moeten in het geval van weigering tot opnemingsomstandigheden zijn die blijken geven van onvoldoende inburgering, van contra-indicaties als het ware.

Uit de toelichting bij artikel 9, eerste lid, aanhef en onder a, van de Handleiding volgt dat bij de beoordeling of ernstige vermoedens bestaan dat de verzoeker een gevaar voor de openbare orde vormt, de verwachtingen over het toekomstige gedrag van de verzoeker centraal staan. Die verwachtingen worden gebaseerd op zijn gedrag in het heden en het recente verleden. De in de Handleiding neergelegde regels, die een nadere invulling geven aan het criterium "ernstig vermoeden van gevaar voor de openbare orde", sluiten niet uit dat zich in een concreet individueel geval heel bijzondere feiten of omstandigheden kunnen voordoen, die tot gevolg hebben dat alleen maar tot een juiste wetstoepassing kan worden gekomen door van deze regels af te wijken. Bij de toepassing van deze regels dient men er dus altijd op bedacht te zijn dat zich in een concreet individueel geval heel bijzondere feiten of omstandigheden kunnen voordoen, die afwijking noodzakelijk kunnen maken. Volgens de toelichting is het in zeer bijzondere gevallen mogelijk dat een bepaald verzoek dat niet onder een van de regels kan worden gebracht, toch moet worden afgewezen, omdat er ernstige vermoedens bestaan dat de verzoeker een gevaar voor de openbare orde vormt. Bij afwijking moet evenwel een zeer grote terughoudendheid worden betracht.

2.4. De minister heeft in het besluit van 15 oktober 2008 het standpunt gehandhaafd dat als onvoldoende ingeburgerd wordt beschouwd in de Nederlandse samenleving in de zin van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d, van de RWN en om die reden niet in aanmerking komt voor het Nederlanderschap. De minister heeft voorts de conclusie gehandhaafd dat er

ernstige vermoedens bestaan dat een gevaar voor de openbare orde, de goede zeden of de veiligheid van het Koninkrijk vormt, als bedoeld in artikel 9, eerste lid, aanhef en onder a, van de RWN.

Aan deze standpunten is het ambtsbericht ten grondslag gelegd, dat als volgt luidt:

In het kader van zijn wettelijke taak beschikt de AIVD over uit betrouwbare bron verkregen informatie aangaande de volgende persoon:

, geboren alias (de Marokkaan) uit te (Marokko), met Marokkaanse nationaliteit, blijkens de Gemeentelijke Basisadministratie ingeschreven op Waterstraat 132 te Velp.

Gebleken is dat deze persoon sinds 2001 tot een van de aanhangers van de *Takfir Wal Hijra* (TWH) en de *Groupe Salafiste pour la Predication et le Combat* (GSPC) gerekend kan worden. De TWH ideologie draagt uit dat andersgelovigen ongelovigen zijn die bestreden dienen te worden. Deze radicaal Islamitische stroming keurt onder meer criminele gedragingen ten behoeve van haar religieuze politiek goed.

De GSPC is een organisatie, die oorspronkelijk gericht was op het omverwerpen van het Algerijnse regime en de vestiging van een theocratische staat in Algerije. Sinds 2006 is de GSPC een samenwerkingsverband met Al-Qaida aangegaan en heeft haar naam veranderd in *Al-Qaida van de Islamitische Maghreb* (AQIM). Deze 'fusie' heeft geleid tot een verbreding van de doelstelling van de GSPC van Algerijnse strijd naar de internationale gewelddadige jihad.

heeft in contact gestaan met aanhangers van de TWH. De AIVD beschikt over aanwijzingen dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan het plegen van strafbare feiten ten behoeve van deze ideologie. Daarnaast heeft de AIVD informatie dat de GSPC/AQIM heeft gesteund en hiertoe activiteiten heeft ontplooid.

De AIVD heeft aanwijzingen dat zijn sympathie voor de internationale gewelddadige jihad en zijn (ondersteunende) activiteiten ten behoeve hiervan heeft voortgezet.

2.5. Bij brief van 15 november 2007 heeft het waarnemend hoofd van de AIVD de Immigratie- en Naturalisatiedienst desgevraagd bericht dat de hiervoor als derde en vijfde geciteerde alinea's los van elkaar moeten worden gezien en dat de AIVD, vanwege zijn sympathie voor de internationale gewelddadige jihad en zijn activiteiten ten behoeve hiervan, nog steeds als aanhanger van zowel de GSPC als de TWH beschouwt.

2.6. De minister betoogt dat de rechtbank, door te overwegen dat het ambtsbericht enige concretisering van de daarin geuite verwijten ontbeert en de minister – ook na betwisting van het ambtsbericht door in zijn zienswijze – zich niet tot de AIVD heeft gewend om nadere informatie of een toelichting te verkrijgen in hoeverre deze verwijten worden gestaafd door, dan wel zijn terug te voeren op concrete feiten en omstandigheden, ten onrechte heeft geconcludeerd dat de minister het besluit van 15 oktober 2008 niet in redelijkheid op het gestelde in het ambtsbericht heeft kunnen baseren en dat dat besluit daarom in zoverre in strijd is met het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel.

Daartoe voert de minister aan dat de rechtbank met haar overwegingen de positie van de AIVD in het staatsbestel en de betekenis die de minister aan ambtsberichten van de AIVD mag hechten heeft miskend. Verder is volgens de minister de inhoud van het ambtsbericht voldoende om tot de conclusie te komen dat niet als voldoende ingeburgerd kan worden beschouwd en dat bedoelde ernstige vermoedens bestaan. De door gegeven zienswijze op het voornemen om het verzoek af te wijzen noopte niet tot het stellen van nadere vragen aan de AIVD, omdat hij zijn stellingen, behoudens die zien op zijn geregistreerde inreis in Nederland, niet nader heeft onderbouwd, aldus de minister.

2.6.1. Ingevolge artikel 6, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wiv 2002 heeft de AIVD in het belang van de nationale veiligheid tot taak om onderzoek te verrichten met betrekking tot organisaties en personen die door de doelen die zij nastreven, dan wel door hun activiteiten, aanleiding geven tot het ernstige vermoeden dat zij een gevaar vormen voor het voortbestaan van de democratische rechtsorde, dan wel voor de veiligheid of voor andere gewichtige belangen van de staat.

Uit de uitspraak van de Afdeling van 4 juli 2006 in zaak nr. 200602107/1 (www.raadvanstate.nl) volgt dat, indien uit een ambtsbericht van de AIVD op objectieve, onpartijdige en inzichtelijke wijze blijkt welke feiten en omstandigheden aan de conclusie vervat in het ambtsbericht ten grondslag zijn gelegd en deze conclusie niet onbegrijpelijk is zonder nadere toelichting, voor de minister geen aanleiding bestaat om de aan dat ambtsbericht ten grondslag liggende stukken in te zien, tenzij de desbetreffende vreemdeling concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van dat ambtsbericht naar voren heeft gebracht. Uit die uitspraak volgt voorts dat er in beginsel van mag worden uitgegaan dat door de AIVD verricht onderzoek op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden en dat vermelding van de aan een ambtsbericht van de AIVD ten grondslag liggende bron, dan wel bronnen, achterwege mag blijven vanwege de vertrouwelijkheid ervan.

2.6.2. Het ambtsbericht, gelezen in samenhang met voormelde brief van 15 november 2007, biedt op voormelde wijze inzicht in de feiten en omstandigheden die de conclusie dragen dat als aanhanger van de genoemde groeperingen dient te worden beschouwd.

De inhoud van het ambtsbericht is dusdanig concreet dat daaruit onmiskenbaar heeft kunnen afleiden welke verdenkingen tegen hem bestaan en dientengevolge welke verdenkingen hij gemotiveerd dient te

weerspreken. Door louter te volstaan met de ontkenning van de in het ambtsbericht vermelde feiten en de daaruit getrokken conclusies, zonder die op gemotiveerde wijze te weerspreken, heeft geen aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht geboden. De door in bezwaar overgelegde stukken – een beoordelingsformulier van TNT, twee cijferlijsten, een diploma, een bewijs van deelname aan een interne opleiding van TNT en twee brieven van de peuteradministratie van Rijnstad, betreffende de inschrijving van het kind bij een peuterspeelzaal – raken op geen enkele wijze de in het ambtsbericht vermelde feiten en de daaruit getrokken conclusies, zodat deze reeds daarom geen afbreuk aan de inhoud van het ambtsbericht doen. Voor zover heeft aangevoerd dat hij in 2001 nog niet in Nederland verbleef laat dit onverlet dat in het ambtsbericht niet wordt geconcludeerd dat hij eerst in Nederland aanhanger van voormelde groeperingen is geworden. Voor het oordeel dat de minister de onderliggende stukken had dienen in te zien of dat hij zich tot de AIVD had moeten wenden voor nadere informatie of een nadere toelichting, bestaat onder deze omstandigheden geen grond. Van strijd met het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel is, anders dan de rechtbank heeft overwogen, dan ook geen sprake.

Het betoog slaagt.

2.7. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt als volgt overwogen.

2.8. Zoals hiervoor in 2.6.2. is overwogen, heeft de conclusies vervat in het ambtsbericht niet gemotiveerd weersproken. Gegeven die conclusies en het feit dat niet heeft betwist dat hij de is op wie het ambtsbericht betrekking heeft, heeft de minister zich terecht op het standpunt gesteld dat niet voldoet aan de vereisten van de artikelen 8, eerste lid, aanhef en onder d, en 9, eerste lid, aanhef en onder a, van de RWN. De minister heeft het verzoek derhalve terecht afgewezen.

2.9. Gelet op het voorgaande zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 15 oktober 2008 alsnog ongegrond verklaren.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Arnhem van 15 december 2009 in zaak nr. 08/5276;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. M.G.J. Parkins-de Vin, leden, in tegenwoordigheid van mr. C.M. Woestenburg-Bertels, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

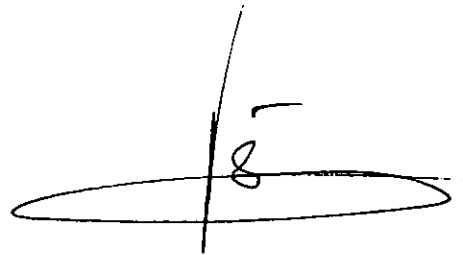
w.g. Woestenburg-Bertels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 september 2010

501.

Verzonden: 29 september 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

Postadres Postbus 3254, 2280 GG Rijswijk

Juristengroep mr. Robert Moszkowicz
Postbus 10226
1001 EE AMSTERDAM

Bezoekadres

Sir Winston Churchilllaan 2
2288 DC Rijswijk
Churchillhof
Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)
Fax (070) 7794759
Internet www.ind.nl

Unit
Doorkiesnummer(s)
Datum
Dossiernummer
Uw kenmerk
Betreft

1SZ
070 7795275
15 oktober 2008
0202-04-8097
/Naturalisatie
Bezwaarschrift naturalisatie

geboren op
nationaliteit: Marokkaanse

Geachte heer Moszkowicz,

Op 2 april 2008 heeft u namens uw cliënt, (hierna: betrokkene), een bezwaarschrift ingediend, gericht tegen de beschikking van 4 maart 2008, waarbij betrokkene zijn verzoek om naturalisatie werd afgewezen.

Op grond van artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dienen belanghebbenden in verband met het bezwaarschrift in de gelegenheid te worden gesteld zich te doen horen.

Op 25 april 2008 heb ik betrokkene uitgenodigd het bezwaarschrift tijdens de hoorzitting van een ambtelijke commissie van 22 mei 2008 nader toe te lichten. Van deze mogelijkheid heeft betrokkene, door zijn gemachtigde bijgestaan, gebruik gemaakt. Van de hoorzitting is een zakelijk verslag gemaakt (zie bijlage), dat hier als ingelast en herhaald moet worden beschouwd.

Ik zie om de navolgende redenen geen aanleiding op mijn eerdergenoemde beslissing terug te komen.

Bij de beoordeling van een verzoek om naturalisatie zijn de bepalingen van de Rijkswet op het Nederlanderschap (RWN) van toepassing. Eén van de voorwaarden voor naturalisatie is dat een verzoeker als ingeburgerd kan worden beschouwd op grond van het feit dat hij beschikt over een bij algemene maatregel van rijksbestuur te bepalen mate van kennis van de Nederlandse taal, alsmede van de Nederlandse staatsinrichting en maatschappij, en hij zich ook overigens in de Nederlandse samenleving heeft doen opnemen (artikel 8 lid 1, aanhef en onder d RWN). Daarnaast is ook nog één van de voorwaarden voor naturalisatie dat er geen ernstige vermoedens bestaan jegens de verzoeker dat hij een gevaar vormt voor de openbare orde, de goede zeden, of de veiligheid van het Koninkrijk (artikel 9 lid 1, aanhef en onder a RWN).

In het bestreden besluit, dat hier als herhaald en ingelast wordt beschouwd, is overwogen dat betrokkene aan beide voorwaarden niet voldoet en om die reden niet in aanmerking komt voor het Nederlanderschap. Ter weerlegging hiervan is door betrokkene in de bezwaarfase -kort samengevat- het volgende aangevoerd.

Door u wordt in bezwaar aangevoerd dat uit het ambtsbericht van de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) van 15 oktober 2007 met kenmerk: 2959310/01 en de toelichting van 15 november 2007 met kenmerk: 2983210/01 (hierna: het ambtsbericht) niet geconcretiseerd kan worden waaruit de beweerde aanhangerschap van de Takfir Wal Hijra (TWH) en de Groupe Salafiste pour la Predication et le Combat (GSPC) thans genaamd Al-Qaida in Islamic Mahgreb (AQIM) zou blijken. Hiertoe wordt in het bezwaarschrift ondermeer aangevoerd dat uit voornoemd ambtsbericht niet duidelijk wordt wat met het woord "aanhanger" wordt bedoeld en dat het ook onwaarschijnlijk is dat betrokkene, die van Marokkaanse komaf is, betrokken is bij een groepering die in elk geval tot en met 2006- zijn pijlers heeft gericht op de Algerijnse regering.

Verder wordt in bezwaar aangevoerd dat kennelijk het sedert 2001 bekende aanhangerschap van betrokkene geen belemmering was voor het afgeven van een machtiging tot voorlopig verblijf op 28 februari 2002 en de vervolgens per 31 mei 2002 afgegeven verblijfsvergunning en de daaruit volgende verlengingen tot en met 23 februari 2007.

Voorts heeft u in bezwaar aangevoerd dat het niet duidelijk is waaruit het in het hier bedoelde ambtsbericht gestelde "in contact gestaan met aanhangers van de TWH" zou bestaan en dat betrokkene zich er niet van bewust is ooit met een aanhanger van de TWH contact gehad te hebben.

Daarnaast wordt door u en betrokkene in bezwaar aangevoerd dat ook voor het gestelde in het hier bedoelde ambtsbericht dat "de AIVD beschikt over aanwijzingen dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan het plegen van strafbare feiten ten behoeve van deze ideologie (TWH)", iedere concrete aanduiding ontbreekt.

Ook heeft u in dit kader aangevoerd dat het in het hier bedoelde ambtsbericht gestelde dat betrokkene "de GSPC/AQIM heeft gesteund en hiertoe activiteiten heeft ontplooid" veel te vaag en onduidelijk is.

Verder heeft u -kort samengevat- op de hoorzitting van 22 mei 2008 aangevoerd dat betrokkene niet begrijpt hoe de AIVD tot het hier bedoelde ambtsbericht is kunnen komen en dat de gronden in bezwaar de kern van het bezwaar reeds raken, namelijk dat het hier bedoelde ambtsbericht geen concrete aanknopingspunten bevat.

Ten aanzien van hetgeen bovenstaand door u (en betrokkene) is aangevoerd, wordt dezerzijds het volgende overwogen.

Uw stelling en/of conclusie in uw bezwaarschrift dat -(mede)gelet op hetgeen u heeft aangevoerd- het individueel ambtsbericht niet in redelijkheid als basis voor de besluitvorming heeft kunnen dienen daar het een verzameling betreft in de meest algemene termen gestelde, oncontroleerbare beweringen en vage kwalificaties die geen enkel feitelijk aanknopingspunt bieden voor het voeren van een gericht verweer, wordt niet gevolgd. Immers, uit het ambtsbericht blijkt -kort gezegd- dat de persoon van betrokkene door de AIVD vanwege zijn sympathie voor de internationale gewelddadige jihad en zijn (ondersteunende) activiteiten ten behoeve hiervan nog steeds als aanhanger van de Groupe Salafiste pour la Predication et le Combat (GSPC) als de Takfir Wal Hijra (TWH) wordt beschouwd. Aangaande het ambtsbericht luidt het standpunt dezerzijds -zoals eerder is overwogen in het bestreden besluit- dat het ambtsbericht onpartijdig, objectief en inzichtelijk is en dat de Minister van de juistheid van die informatie mag uitgaan.

Uw verwijzing in deze in bezwaar naar de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Amsterdam, van 14 februari 2007 met kenmerk AWB 06/48516, kan evenmin gevolgd worden. Immers, in dit *specifieke* geval is door de Rechtbank -na beoordeling van de onderliggende stukken van het ambtsbericht- geconcludeerd dat de onderbouwing van het ambtsbericht ontoereikend is. Niet in voornoemde uitspraak is gesteld dat het ambtsbericht onvoldoende concreet was, noch is geoordeeld dat de Minister op basis van de inhoud van dat ambtsbericht niet tot zijn beslissing had kunnen komen en evenmin dat -zoals in bezwaar is gesteld- het ambtsbericht "simpelweg onwaar" zou zijn.

Verder wordt met betrekking tot de betrouwbaarheid van de inhoud van het individueel ambtsbericht in onderhavige zaak, nog -wellicht ten overvloede- het volgende opgemerkt. Zoals in het bestreden besluit reeds is overwogen mag naar vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), een ambtsbericht van de AIVD worden aangemerkt als een deskundigenadvies. De Minister mag uitgaan van de juistheid van de informatie, tenzij er concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van die informatie. Een niet gemotiveerde ontkenning kan niet worden

aangemerkt als een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht Zie in dit kader de jurisprudentie van de ABRS van 11 oktober 2002 (200204522), 28 juli 2006 (200605093/1 en 200605093/2) en van 4 juli 2006 (200602107/1).

In het geval van betrokkene is noch in het bezwaarschrift, noch tijdens de ambtelijke hoorzitting, gebleken van concrete aanknopingspunten in vorenbedoelde zin.

De enkele ontkenning van betrokkene in zijn nadere gronden in bezwaar en tijdens de ambtelijke hoorcommissie van 22 mei 2008 ten aanzien van de juistheid van het gestelde in het hier bedoelde ambtsbericht, doet niets af aan het gestelde in voornoemd ambtsbericht. Betrokkene heeft deze enkele ontkenning op geen enkele wijze geconcretiseerd of onderbouwd, derhalve kan deze ontkenning niet als een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van voornoemd ambtsbericht worden aangemerkt. Van betrokkene mag immers meer worden verwacht dan de enkele ontkenning van de juistheid van de in het ambtsbericht opgenomen informatie.

Verder heeft betrokkene in bezwaar zijn scholing in Nederland, zijn werkzaamheden, zijn omgang met mensen op zijn werk, de werkzaamheden van zijn Nederlandse echtgenote, zijn lidmaatschap van een sportschool, zijn kennis van de Nederlandse taal, staatsinrichting en maatschappij aangevoerd ter onderbouwing van zijn (gestelde) inburgering in Nederland. Ter onderbouwing hiervan heeft betrokkene (onder meer) afschriften van een beoordelingsformulier van TNT van 12 september 2005, een kopie van een Curriculum Vitae over de periode van 2002 tot en met 2005, een kopie van het diploma's autotechnicus (ROC) van 2005 en kopiestukken aangaande de inschrijving voor de peuterzaal van betrokkene zijn kind in 2007, overgelegd. Echter voornoemde verklaringen en overgelegde stukken vormen, nu zij niets zeggen over de inhoud van het ambtsbericht, geen aanknopingspunten waardoor twijfel zou kunnen ontstaan aan de juistheid van het gestelde in het individueel ambtsbericht.

Mitsdien blijft de conclusie uit het bestreden besluit -te weten dat betrokkene gelet op het gestelde in het ambtsbericht als onvoldoende ingeburgerd wordt beschouwd in de Nederlandse samenleving in de zin van artikel 8 lid 1, aanhef en onder d RWN en om die reden niet in aanmerking komt voor het Nederlandschap- dan ook gehandhaafd. Ter uitgebreidere motivering van deze conclusie wordt - volledigheidshalve en ter voorkoming van herhaling - verwezen naar de betreffende overwegingen uit het bestreden besluit die hier als herhaald en ingelast worden beschouwd.

Gelet op de inhoud van het hier bedoelde ambtsbericht en hetgeen bovenstaand is overwogen ten aanzien van het ambtsbericht, mag duidelijk zijn dat op grond daarvan dezerzijds eveneens volhard wordt in de conclusie uit het bestreden besluit dat er ernstige vermoedens bestaan dat betrokkene een gevaar vormt voor de openbare orde, de goede zeden of de veiligheid van het Koninkrijk als bedoeld in artikel 9 lid 1, aanhef en onder a RWN. Volledigheidshalve en ter voorkoming van herhaling wordt in deze verwezen naar de betreffende overwegingen uit het bestreden besluit die hier als herhaald en ingelast worden beschouwd. Vanwege het vorenstaande komt betrokkene om die reden evenmin in aanmerking voor het Nederlandschap.

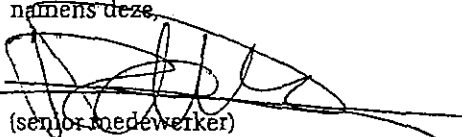
Gelet op het voorgaande en de mij ter beschikking staande gegevens is er geen aanleiding om mijn beslissing van 4 maart 2008 te herzien. Ik acht het bezwaarschrift dan ook ongegrond.

Indien u het niet eens bent met mijn beslissing, kunt u hiertegen beroep instellen bij de rechtbank te Arnhem (vestigingsplaats), sector Bestuursrecht, Postbus 9030, 6800 EM Arnhem. Uw beroepschrift moet binnen zes weken na verzending van deze beslissing bij de rechtbank ontvangen zijn. U moet een afschrift van deze brief bijsluiten bij uw beroepschrift. Voor de behandeling van het beroepschrift is griffierecht verschuldigd.

Ik wijs u er nadrukkelijk op dat u bij het instellen van beroep géén gebruik dient te maken van het CIV-formulier, aangezien het beroep niet dient te worden ingesteld bij het Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken (CIV) in Haarlem, maar rechtstreeks bij de betreffende rechtbank. Immers, niet de Vreemdelingenkamer, maar de sector Bestuursrecht is bevoegd om uw beroep in behandeling te nemen.

Hoogachtend,

de Minister van Justitie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze.

(senior medewerker)

uitspraak

RECHTBANK ARNHEM

Sector bestuursrecht

registratienummer: AWB 08/5276

uitspraak ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
van **15 DEC 2009**

inzake

, eiser,
wonende te , vertegenwoordigd door mr. A.J. van der Werff-Dost, advocaat te Arnhem,

tegen

de minister van Justitie, verweerder, vertegenwoordigd door mr. M.M. van Asperen,
advocaat te 's-Gravenhage.

1. Aanduiding bestreden besluit

Besluit van verweerder van 15 oktober 2008.

2. Procesverloop

Eiser heeft op 22 maart 2006 bij de gemeente Arnhem een verzoek om naturalisatie ingediend.

Bij besluit van 4 maart 2008 heeft verweerder het verzoek van eiser om hem het Nederlanderschap te verlenen afgewezen.

Bij het in rubriek 1 aangeduide besluit heeft verweerder het daartegen door eiser gemaakte bezwaar ongegrond verklaard en het eerder genoemde besluit gehandhaafd.

Tegen dit besluit is namens eiser door mr. R. Moszkowicz beroep ingesteld.

Bij beslissing ex artikel 8:25, eerste lid, van de Awb heeft de rechtbank mr. R. Moszkowicz geweigerd als gemachtigde in het onderhavige beroep. Nadien heeft mr. A.J. van der Werff-Dost zich als gemachtigde van eiser gesteld.

Naar de door partijen ingebrachte stukken, waaronder het verweerschrift, wordt hier korthedshalve verwezen.

Het beroep is behandeld ter zitting van de meervoudige kamer van de rechtbank van 21 september 2009. Eiser is aldaar in persoon verschenen, vergezeld van zijn echtgenote en bijgestaan door mr. Van der Werff-Dost voornoemd. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. Van Asperen voornoemd.

3. Overwegingen

3.1 Op 15 oktober 2007 heeft de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) ten aanzien van eiser een individueel ambtsbericht uitgebracht. Hierin is onder meer vermeld dat eiser sinds 2001 gerekend kan worden tot de aanhangers van de Takfir Wal Hijra (TWH), een radicaal islamitische stroming die onder meer criminele gedragingen ten behoeve van haar religieuze politiek goedkeurt, en van de Groupe Salafiste pour la Prédication et le Combat (GSPC) die sinds 2006 een samenwerkingsverband is aangegaan met Al-Qaida en haar naam heeft veranderd in Al-Qaida van de Islamitische Maghreb (AQIM). Volgens het ambtsbericht heeft eiser in contact gestaan met aanhangers van de TWH en beschikt de AIVD over aanwijzingen dat eiser zich schuldig heeft gemaakt aan het plegen van strafbare feiten ten behoeve van de ideologie van de TWH. Daarnaast heeft de AIVD informatie dat eiser de GSPC/AQIM heeft gesteund en hiertoe activiteiten heeft ontplooid. Het ambtsbericht is op verzoek van verweerder nader toegelicht bij brief van 15 november 2007. Hierin is vermeld dat de AIVD eiser nog steeds als aanhanger van zowel de GSPC als de TWH beschouwt.

Standpunten van partijen

3.2 Verweerder heeft aan de afwijzing van eisers verzoek ten grondslag gelegd, dat eiser niet voldoet aan de in de artikelen 8, eerste lid, aanhef en onder d, en 9, eerste lid, aanhef en onder a, van de Rijkswet op het Nederlanderschap (RWN) neergelegde voorwaarden en hij om die reden niet in aanmerking komt voor het Nederlanderschap. Verweerder heeft zich hiertoe gebaseerd op het onder 3.1 genoemde ambtsbericht, dat verweerder als deskundigenadvies aanmerkt. In de door eiser in bezwaar overgelegde stukken heeft verweerder geen aanknopingspunten gezien te twijfelen aan de juistheid van het gestelde in dit ambtsbericht, zodat hiervan is uitgegaan. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser, als aanhanger van de GSPC/AQIM en de TWH, de Nederlandse rechtsorde in zekere zin niet heeft aanvaard, dan wel zich daartegen afzet. Eiser wordt daarom door verweerder niet als ingeburgerd beschouwd.

3.3 Eiser kan zich met het bestreden besluit niet verenigen. Op de door hem aangevoerde gronden zal de rechtbank, voor zover nodig, in het navolgende ingaan.

Wettelijk kader

3.4 Ingevolge artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d, van de RWN – voor zover hier van belang – komt voor verlening van het Nederlanderschap overeenkomstig artikel 7 slechts in aanmerking de verzoeker die in de Nederlandse samenleving als ingeburgerd kan worden beschouwd op grond van het feit dat hij beschikt over een bij algemene maatregel van rijksbestuur te bepalen mate van kennis van de Nederlandse taal, alsmede van de Nederlandse staatsinrichting en maatschappij, en hij zich ook overigens in de Nederlandse samenleving heeft doen opnemen.

Ingevolge artikel 9, eerste lid, aanhef en onder a, van de RWN wordt het verzoek van een vreemdeling die voldoet aan de artikelen 7 en 8 niettemin afgewezen, indien op grond van het gedrag van de verzoeker ernstige vermoedens bestaan dat hij gevaar oplevert voor de openbare orde, de goede zeden, of de veiligheid van het Koninkrijk.

Beoordeling

3.5 Eiser heeft betoogd, dat het ambtsbericht van de AIVD zo summier is dat verweerder zich daarop niet zonder meer had mogen baseren, maar zich ervan had moeten vergewissen of de conclusie van het ambtsbericht wordt gedragen door de onderliggende gegevens. Voorts heeft eiser betoogd, dat van hem niet mag worden verlangd dat hij het ambtsbericht concreter betwist.

3.6 De rechtbank stelt voorop dat verweerder zich in beginsel mag baseren op een door de AIVD uitgebracht (individueel) ambtsbericht. Daarbij wordt aangetekend dat dit verweerder niet ontslaat van de plicht om in het kader van een zorgvuldige totstandkoming van een besluit op bezwaar zich ervan te vergewissen dat de in een dergelijk ambtsbericht vervatte kwalificaties en conclusies zijn gebaseerd op concrete feiten. Dit klemmt temeer wanneer dit laatste wordt betwist.

3.7 De rechtbank constateert dat het ambtsbericht van 15 oktober 2007 enige concretisering van de daarin geuite verwijten ontbeert. Voorts moet de rechtbank vaststellen dat verweerder – ook na betwisting daarvan door eiser in diens zienswijze – zich niet tot de AIVD heeft gewend om nadere informatie of een toelichting te verkrijgen in hoeverre deze verwijten worden gestaafd door, dan wel zijn terug te voeren op concrete feiten en omstandigheden. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder het bestreden besluit dan ook in redelijkheid niet enkel kunnen baseren op het gestelde in dit ambtsbericht. Het bestreden besluit is in zoverre in strijd met het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel genomen en dient dan ook wegens strijd met het bepaalde in de artikelen 3:2 en 7:12, eerste lid, eerste volzin, van de Awb te worden vernietigd.

Gezien de hiervoor geconstateerde schending van het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel heeft de rechtbank het niet nodig gevonden gevolg te geven aan haar verzoek, bij brief van 8 september 2009 aan de AIVD om de stukken in te zien die ten grondslag liggen aan het ambtsbericht, welke stukken niet onder verweerder berusten maar zouden moeten worden verstrekt door dan wel ingezien bij de AIVD.

3.8 Ten slotte is de rechtbank gebleken, dat de Staatssecretaris van Justitie op 9 september 2009 het voornemen kenbaar heeft gemaakt de aan eiser verleende verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te trekken, alsmede hem ongewenst te verklaren. Dit voornemen is gebaseerd op een individueel ambtsbericht van de AIVD van 28 april 2009, dat tot de gedingstukken behoort. In dit ambtsbericht is vermeld dat eiser gebruik heeft gemaakt van een tweetal andere identiteiten, te weten . . . en . . . , en dat eiser als . . . in Duitsland drie keer is veroordeeld, alsmede dat op 10 september 2008 in Duitsland twee arrestatiebevelen tegen eiser als . . . openstonden. Ter zitting heeft verweerders gemachtigde aangegeven, dat dit ambtsbericht als een nadere toelichting op het ambtsbericht van 15 oktober 2007 kan worden beschouwd.

3.9 Naar het oordeel van de rechtbank vormen de in het ambtsbericht van 28 april 2009 vermelde feiten geen toereikende nadere motivering voor de aan het bestreden besluit ten grondslag gelegde afwijzingsgronden, zodat hierin geen aanleiding wordt gevonden om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb de rechtsgevolgen van het te vernietigen besluit in stand te laten. Verweerder zal, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen, een nieuwe beslissing op het door eiser gemaakte bezwaar moeten nemen.

Proceskosten

3.10 De kosten die eiser in verband met de behandeling van het bezwaar heeft gemaakt komen niet voor vergoeding in aanmerking. Eiser heeft niet tijdens de bezwaarprocedure om vergoeding van deze kosten verzocht, zodat niet is voldaan aan artikel 7:15, derde lid, van de Awb.

De rechtbank acht wel termen aanwezig om verweerder te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten in beroep, welke zijn begroot op € 644,- aan kosten van verleende rechtsbijstand. Van andere kosten in dit verband is de rechtbank niet gebleken.

Het hiervoor overwogene leidt de rechtbank, mede gelet op artikel 8:74 van de Awb, tot de volgende beslissing.

4. Beslissing

De rechtbank

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit;
- III. draagt verweerder op om opnieuw op het bezwaar te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- IV. veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten ten bedrage van € 644,-;
- V. bepaalt dat verweerder het door eiser betaalde griffierecht ten bedrage van € 145,- aan hem vergoedt.

Aldus gegeven door mrs. G.H.W. Bodt, als voorzitter, L. van Gijn en I.A.M. van Boetzelaer-Gulyas, rechters, in tegenwoordigheid van J.M.A. Koster, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Uitgesproken in het openbaar op: **15 DEC 2009**

Tegen deze uitspraak staat voor belanghebbenden, behoudens het bepaalde in artikel 6:24 juncto 6:13 van de Awb, binnen 6 weken na de dag van verzending hiervan, hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage.

Verzonden op: **15 DEC 2009**

Voor fotocopie conform

De Griffier van de
Rechtbank Arnhem

Bezorgen

De Hoogedelgestreng Heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EH DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
25 JAN 2010	
ZAKENNR.	251000881
AAN:	V6
BEHAANDELSDIE:	STR:

onze ref. MvA/JR/51010025
uw ref. -
inzake MvJ /

M.M. van Asperen
advocaat
t (070) 515 37 06
f (070) 515 33 65
mm.vanasperen@pelsrijcken.nl

25 januari 2010

Hoogedelgestreng heer,

Namens de Minister van Justitie kom ik hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Arnhem van 15 december 2009, gegeven onder nummer Awb 08/5276. De rechtbank heeft de uitspraak op dezelfde datum verzonden. Een kopie van de uitspraak gaat hierbij.

Ik verzoek u mij als gemachtigde van de Minister in Uw administratie te (laten) registreren en verdere correspondentie rechtstreeks aan mij te richten.

De eventueel verschuldigde griffierechten kunnen worden afgeboekt van de rekening-courant van ons kantoor.

Voor het indienen van de gronden van dit hoger beroep verzoek ik U mij een nadere termijn te gunnen.

datum 25 januari 2010
onze ref. MvA/JR/51010025

2/2

Een kopie van deze brief zond ik aan mr. A.J. van der Werff-Dost, gemachtigde van de vreemdeling in de eerste instantie.

Met de meeste hoogachting,

M.M. van Asperen

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

nr. 201000881/1/V6

RAAD VAN STATE	
23 FEB 2010	
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

AANVULLEND BEROEPSCHRIFT

inzake

DE MINISTER VAN JUSTITIE

(Ministerie van Justitie, Schedeldoekshaven
100, 2511 EX Den Haag)

a p p e l l a n t

gemachtigde: mr. M.M. van Asperen

advocaat te Den Haag

(postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

v e r w e e r d e r

in eerste instantie woonplaats gekozen

hebbende ten kantore van zijn gemachtigde:

mr. A.J. van der Werff-Dost

advocaat te Arnhem

1 Inleiding

- 1.1 Namens de Minister is op 25 januari 2010 hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank Arnhem van 15 december 2009 in de zaak van – thans – verweerder. Bij die gelegenheid is een kopie van de bestreden uitspraak overgelegd.
- 1.2 De bezwaren van de Minister richten zich tegen het oordeel van de rechtbank dat – samengevat – de Minister zijn besluit in redelijkheid niet enkel heeft kunnen baseren op het ambtsbericht van de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) van 15 oktober 2007, zoals nader toegelicht bij brief van 15 november 2007.
- 1.3 Hierna zullen eerst de achtergrond en het procedureverloop worden weergegeven, waarna de hiervoor kort aangeduide bezwaren van de Minister nader zullen worden omschreven en toegelicht.

2 Procedureverloop

- 2.1 Verweerder, van Marokkaanse nationaliteit, heeft op 22 maart 2006 een verzoek om verlening van het Nederlanderschap ingediend. Met een adviesblad, gedateerd 24 maart 2006, heeft de gemeente Arnhem een (positief) advies aan de Minister uitgebracht.
- 2.2 Nadat van de zijde van verweerder verschillende malen was geïnformeerd naar het uitblijven van een besluit, is namens verweerder bij brief van 14 augustus 2007 bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig beslissen.
- 2.3 Bij brief van 15 oktober 2007 heeft het waarnemend hoofd van de AIVD de hoofddirecteur van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) bericht dat de AIVD in het kader van de uitvoering van zijn wettelijke taak beschikte over uit betrouwbare bron verkregen informatie over verweerder. Het ambtsbericht vermeldt:

uit _____, geboren _____ alias _____ alias _____ (de Marokkaan) te _____ (Marokko), met Marokkaanse nationaliteit, blijkens de Gemeentelijke Basisadministratie ingeschreven op _____

Gebleken is dat deze persoon sinds 2001 tot een van de aanhangers van de *Takfir Wal Hijra* (TWH) en de *Groupe Salafiste Pour la Predication et le Combat* (GSPC) gerekend kan worden. De TWH ideologie draagt uit dat andersgelovigen ongelovigen zijn die bestreden dienen te worden. Deze radicaal islamitische stroming keurt onder meer criminele gedragingen ten behoeve van haar religieuze politiek goed.

De GSPC is een organisatie, die oorspronkelijk gericht was op het omverwerpen van het Algerijnse regime en de vestiging van een theocratische staat in Algerije. Sinds 2006 is de GSPC een samenwerkingsverband met *Al-Qaida* aangegaan en heeft haar naam veranderd in *Al-Qaida van de Islamitische Maghreb* (AQIM). Deze 'fusie' heeft geleid tot een verbreding van de doelstellingen van de GSPC van Algerijnse strijd naar de internationale gewelddadige jihad.

heeft in contact gestaan met aanhangers van de TWH. De AIVD beschikt over aanwijzingen dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan het plegen van strafbare feiten ten behoeve van deze ideologie. Daarnaast heeft de AIVD informatie dat de GSPC/AQIM heeft gesteund en hiertoe activiteiten heeft ontplooid.

De AIVD heeft aanwijzingen dat zijn sympathie voor de internationale gewelddadige jihad en zijn (ondersteunende) activiteiten ten behoeve hiervan heeft voortgezet."

- 2.4 Bij brief van 15 november 2007 heeft het waarnemend hoofd van de AIVD de IND desverzocht bericht dat de hiervoor als tweede en vierde geciteerde alinea's los van elkaar moeten worden gezien en dat de AIVD verweerder vanwege zijn sympathie voor de internationale gewelddadige jihad en zijn activiteiten ten behoeve hiervan nog steeds als aanhanger van zowel de Groupe Salafiste pour la Predication et le Combat (GSPC) als de Takfir Wal Hijra (TWH) beschouwt, zoals gesteld in het ambtsbericht van 15 oktober 2007.
- 2.5 Bij brief van 16 januari 2008 heeft de Minister het bezwaar tegen het niet tijdig beslissen gegrond geacht. Bij separate brief van dezelfde datum, 16 januari 2008, heeft hij het voornemen uitgebracht verweerders verzoek af te wijzen in verband met artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d (inburgering), van de Rijkswet op het Nederlanderschap (hierna: de Rijkswet) en op grond van artikel 9, eerste lid, aanhef en onder a (openbare orde en nationale veiligheid), van de Rijkswet. Aan dit voornemen lag het hiervoor genoemde (en nader toegelichte) ambtsbericht van de AIVD ten grondslag.
- 2.6 Bij brief van 4 februari 2008 is namens verweerder op dit voornemen gereageerd. Bij besluit van 4 maart 2008 is het verzoek afgewezen.
- 2.7 Namens verweerder is bij brief van 2 april 2008 bezwaar gemaakt. De gronden van dit bezwaar zijn ingediend bij brief van 8 april 2008. In het kader van de bezwaarprocedure is verweerder op 22 mei 2008 gehoord door een ambtelijke commissie. Van dit gehoor is een verslag gemaakt.

- 2.8 Bij besluit van 15 oktober 2008 is het bezwaar ongegrond verklaard. Namens verweerder is tegen dit besluit beroep ingesteld, dat op 19 januari 2009 van gronden is voorzien. Namens de Minister is op 18 februari 2009 een verweerschrift ingediend.
- 2.9 Bij brief van 10 september 2009 is namens de Minister het ambtsbericht van 28 april 2009 van de AIVD over verweerder naar de rechtbank gezonden, alsmede het voornemen tot intrekking van verweerdere verblijfsvergunning en tot zijn ongewenstverklaring, gedateerd 9 september 2009.
- 2.10 In dit tweede ambtsbericht van de AIVD bericht deze dienst dat verweerder gebruik maakte "van de identiteit _____, geboren op _____ te Algerije. Ook maakte hij gebruik van de identiteit van _____, geboren op _____ te _____, Italië.". Het ambtsbericht vervolgt:

"In Duitsland is betrokkene als _____ drie keer veroordeeld door het kantongerecht. Op 23 juli 1998 veroordeelde het kantongerecht te Keulen hem wegens documentenvervalsing (als dader en als doen pleger) en illegaal verblijf tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van drie maanden. Op 15 februari 2000 veroordeelde het kantongerecht in Düsseldorf hem wegens diefstal tot een geldboete van 1500 DM. Op 21 augustus 2000 veroordeelde het kantongerecht te Keulen hem wegens diefstal tot drie maanden gevangenisstraf.

Op 10 september 2008 stonden in Duitsland twee arrestatiebevelen open tegen betrokkene als _____ wegens illegaal verblijf en diefstal. Pleegdata van deze feiten zijn onbekend."

(..).

- 2.11 De mondelinge behandeling van het beroep bij de rechtbank Arnhem heeft plaatsgevonden op maandag 21 september 2009 en heeft geleid tot de uitspraak van 15 december 2009, waarbij de rechtbank de beslissing op bezwaar heeft vernietigd. Het is deze uitspraak waartegen de Minister in dit hoger beroep opkomt.

3 Omschrijving van de bezwaren

- 3.1 De kern van de overwegingen die de rechtbank tot haar uitspraak hebben geleid, ligt in rov. 3.7 van de uitspraak. De rechtbank stelt daar dat concretisering van de in het ambtsbericht van de AIVD "geuite verwijten" ontbreekt en stelt vast dat de Minister "ook na de betwisting door eiser in diens zienswijze" zich niet tot de AIVD heeft gewend om nadere informatie of een toelichting te verkrijgen in hoeverre "deze verwijten" worden gestaafd door, dan wel zijn terug te voeren op concrete feiten en omstandigheden. Dit leidt de rechtbank tot de conclusie dat de Minister zijn besluit in redelijkheid niet enkel heeft kunnen baseren op het gestelde in dit ambtsbericht. In

rov. 3.9 oordeelt de rechtbank dat het ambtsbericht van 28 april 2009 geen toereikende nadere motivering vormt.

- 3.2 Met haar oordeel miskent de rechtbank de positie van de AIVD in het staatsbestel en de betekenis die de Minister mag hechten aan ambtsberichten van de AIVD¹.
- 3.3 Uit de gronden van het bij de rechtbank ingestelde beroep blijkt dat verweerder op zichzelf niet betwist dat, indien hij als aanhanger zou kunnen worden beschouwd van de in het (eerste) ambtsbericht genoemde bewegingen en als juist zou zijn wat in het ambtsbericht verder over hem is vermeld, hem terecht het Nederlanderschap is geweigerd².
- 3.4 In het bij de rechtbank ingediende verweerschrift³ is namens de Minister nader ingegaan op de – algemeen bekende – informatie over beide, in het ambtsbericht genoemde bewegingen, en aldus op de achtergrond waartegen het ambtsbericht van de AIVD kan worden begrepen.
- 3.5 In het (eerste) ambtsbericht van de AIVD is – samengevat - vermeld dat verweerder sinds 2001 aanhanger is van een tweetal met name genoemde bewegingen, dat hij in contact heeft gestaan met aanhangers van één van deze bewegingen en dat de AIVD over aanwijzingen beschikt dat verweerder zich schuldig heeft gemaakt aan het plegen van strafbare feiten ten behoeve van deze ideologie. Daarnaast heeft de AIVD informatie dat verweerder de andere beweging heeft gesteund en hiertoe activiteiten heeft ontplooid. Ten slotte merkt de AIVD op aanwijzingen te hebben dat verweerder zijn sympathie voor de internationale gewelddadige jihad en zijn (ondersteunende) activiteiten ten behoeve hiervan heeft voortgezet.
- 3.6 Bij de beoordeling van de vraag of de inhoud van dit ambtsbericht (in beginsel) voldoende grond vormde voor een besluit, is de aard van het te nemen besluit van belang. Het ging niet om bijvoorbeeld een intrekking van een verblijfsvergunning of om ongewenstverklaring (laat staan om een detentie). Het besluit had niet een (ingrijpende) wijziging in de (rechts)positie van verweerder tot gevolg.

1 Vergelijk het namens de Minister bij de rechtbank ingediende verweerschrift van 18 februari 2009, onder 4.5 en 4.6.

2 Vergelijk ook het bij de rechtbank ingediende verweerschrift, onder 4.1. Ter zitting van de rechtbank is dit namens verweerder niet weersproken.

3 Onderdeel 3.4 tot en met 3.9.

- 3.7 Verweerder wenst het Nederlands staatsburgerschap te verkrijgen, een ingrijpende en zwaarwegend verandering, versterking van zijn (rechts)positie in Nederland, met alle daaraan ook voor de Nederlandse Staat verbonden gevolgen. In het kader van de beoordeling van de vraag of verweerder als ingeburgerd in de Nederlandse samenleving kan worden beschouwd, zoals bedoeld in de Rijkswet en in het kader van de vraag of ernstige vermoedens bestaan dat verweerder een gevaar oplevert voor de openbare orde en de veiligheid van het Koninkrijk, was de inhoud van het ambtsbericht voldoende om tot de conclusie te komen dat verweerder niet als voldoende ingeburgerd kan worden beschouwd en voorts voor de conclusie dat bedoelde ernstige vermoedens bestaan.
- 3.8 De Minister behoefde er niet (op voorhand) van uit te gaan dat de AIVD onvoldoende feitelijke grondslag had voor het in het ambtsbericht vermelde, met andere woorden, voor nadere informatie of toelichting (ander dan gevraagd en verkregen bij brief van 15 november 2007) van de zijde van de AIVD wat betreft (verdere) concrete feiten en omstandigheden bestond geen aanleiding.
- 3.9 De door verweerder gegeven zienswijze op het voornemen zijn verzoek af te wijzen, noopte de Minister niet tot het stellen van nadere vragen aan de AIVD. Verweerder ontkende aanhanger te zijn van de beide in het ambtsbericht genoemde bewegingen en stelde dat, als hij in contact heeft gestaan met aanhangers van een van deze bewegingen, hij niet heeft geweten dat deze personen aanhanger waren van die beweging. Hij ontkende ook (ten stelligste) dat hij zich ooit schuldig had gemaakt aan het plegen van strafbare feiten ten behoeve van de TWH ideologie of dat hij de GSPC/AQIM heeft gesteund en hiertoe activiteiten heeft ontplooid.
- In reactie op het feit dat hij *sinds 2001* tot de aanhangers van de TWH wordt gerekend, heeft verweerder er op gewezen dat hij pas sinds 13 april 2002 in Nederland verblijft en heeft hij gesteld dat hij in 2001 in Marokko heeft verbleven.
- 3.10 Deze (enkele) ontkenningen noopten niet tot nadere vragen aan de AIVD. Verweerder bood daarbij geen enkel inzicht in en onderbouwing van zijn activiteiten vòòr zijn komst naar Nederland.
- 3.11 Het na het thans vernietigde besluit uitgebrachte ambtsbericht van de AIVD van 28 april 2009, biedt voor dit laatste wellicht een verklaring. Uit dit ambtsbericht blijkt immers dat verweerder al geruime tijd voor zijn geregistreerde komst naar Nederland illegaal in Europa verbleef en zich tijdens dat verblijf schuldig heeft gemaakt aan strafbare feiten. Verweerder heeft de inhoud van dit laatste ambtsbericht ter zitting van de rechtbank als juist erkend. Nu de gegevens uit dit ambtsbericht wel bij verweerder, maar niet bij de Minister bekend waren, kon de Minister ter nadere onderbouwing van zijn standpunt nog in beroep wijzen op de inhoud van dit

ambtsbericht ter ondersteuning van zijn standpunt dat het door de rechtbank te beoordelen besluit juist was.

Het ging de Minister er met overlegging van het ambtsbericht dus niet zozeer, althans allereerst, om, de rechtbank ertoe te bewegen de rechtsgevolgen van een (eventueel) te vernietigen besluit in stand te laten, zoals de rechtbank gelet op rov. 3.9 kennelijk meende. Het tweede ambtsbericht vormde een nadere onderbouwing van de juistheid van het besluit.

Het enige deel van verweerders ontkenning van de inhoud van het eerste ambtsbericht dat nog enigszins was onderbouwd, door verwijzing naar de afgifte van de mvv en de geregistreerde inreis in Nederland, had door de inhoud van het tweede ambtsbericht immers sterk aan geloofwaardigheid ingeboet.

- 3.12 Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank niet op de door haar gebezigde gronden tot haar oordeel kunnen komen. Voor zover Uw Afdeling zou toekomen aan een beoordeling van de (overige) gronden van het bij de rechtbank ingediende beroep, wijst de Minister op de inhoud van het eerder genoemde, namens hem bij de rechtbank ingediende verweerschrift.

4 **Conclusie**

De Minister concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 15 oktober 2008 ingestelde beroep.

Den Haag, 23 februari 2010

advocaat

behandeld door	mr. M.M. van Asperen
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 37 06
fax	(070) 515 33 65
e-mail	mm.vanasperen@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51010025
referentie	IND-0202.04.8097